

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515205054
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2017:8515205054.3

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v súkromnoprávnom spore žalobkyne: F. H., nar. X.X.XXXX, bytom J.i XXX/XX, XXX XX Y., právne zast. Mgr. Drahoslavom Potočekom, advokátom, AK so sídlom Čajakova 5, 040 01 Košice proti žalovaným: 1./ S. Y., bytom V. I. nad K. XX, B. XX P., 2./ Obec V. I. nad K., B. XX V. I. nad K. 2, IČO: 00 330 159, obaja právne zast. Mgr. Tomášom Kreibikom, advokátom, AK so sídlom Opálová 18, 040 11 Košice v konaní o určenie povinnosti oplotiť pozemok, o žiadosti žalobkyne o oslobodenie od súdnych poplatkov, takto

rozhodol:

I. Žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

II. Súd **p r i z n á v a** žalobkyni voči žalovanému v 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 7.8.2014 a doplnenu dňa 3.11.2014 sa žalobkyňa domáhala: 1./ určenia, že hranica medzi pozemkami parcely KN-E č. 51/1, vo výmere 692 m², orná pôda na LV XXX v k. ú. V. I. nad K. vo vlastníctve žalobkyne a medzi pozemkom parcely KN-C č. 2 - o výmere 1 662 m², ostatné plochy na LV XXX v k. ú. V. I. nad K. vo vlastníctve žalovaného v 2. rade je vytýčená styčnými kolíkmi podľa geometrického zamerania na mieste a potom v zmysle katastrálnej mapy na parcele č. 2 a katastrálnej mapy určeného operátu na parcelu č. 51/1, registra E, podľa znaleckého dokazovania vykonaného na mieste samom za účasti znalca a účastníkov konania, 2./ uloženia povinnosti žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na vlastné náklady oplotiť pozemok obecného cintorína vhodným oplotením v časti, ktorá tvorí hranicu medzi uvedenými pozemkami, aby sa zabránilo voľnému prechodu osôb, zvierat a najmä, aby sa tým zabránilo hrozbe možného omylu vykopania hrobu, pochovania nebožtíka a postavenia náhrobného pomníka na pozemku žalobkyne.

2. Žalobkyňa následne podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 05.06.2015, vzala návrh späť voči žalovanému v 1. rade v celom rozsahu a voči žalovanému v 2. rade vzala návrh späť v prvom výroku, týkajúcom sa určenia hranice medzi pozemkami uvedenými vyššie z dôvodu, že pre určovací žalobu je potrebné preukázať naliehavý právny záujem, pričom hranica medzi pozemkami v čase späťvzatia návrhu nebola sporná, aj keď zo strany žalovaného v 2. rade došlo k vážnym pochybeniam kvôli chybnému určeniu hranice a osadeniu plota. Súd uznesením č. k. 5C/224/2014-56 zo dňa 15.10.2015 zastavil konanie v I. výroku petitu žaloby a v prevyšujúcej časti súd vylúčil vec na samostatné konanie, kde bude rozhodnuté o trovách celého konania. Vylúčená vec sa vedie pod sp. zn. 5C/104/2015. Podaním, doručeným súdu dňa 01.12.2015, žalobkyňa zobrala návrh späť celkom z dôvodu vykonania nápravy zo strany žalovaného v 2. rade ešte pred pojednávaním a rozhodnutím súdu. Náprava bola uskutočnená na vlastné náklady žalovaného v 2. rade vhodným oplotením hranice pozemku obecného cintorína od susediaceho pozemku žalobkyne. Súd s poukazom na zákonné ustanovenia a s prihliadnutím na to, že k späťvzatíu návrhu v II. výroku petitu žaloby došlo skôr, než sa začalo

pojednávania a v takomto prípade nie je potrebný súhlas žalovaného so späťvzatím návrhu, uznesením č. k. 5C/104/2015-61 zo dňa 8.2.2016, konanie celkom zastavil. O trovách konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade súd rozhodol tak, že priznal žalovanému v 1. rade trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, vo výške 102,85 eur. O trovách konania žalobkyne a žalovaného v 2. rade súd rozhodol tak, že im nárok na náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto uzneseniu v časti jeho druhého a tretieho výroku, týkajúceho sa trov konania, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa.

3. Krajský súd v Prešove rozhodnutím zo dňa 21.12.2016, č. k. 2Co/81/2016-83, zrušil uznesenie vo výrokoch o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Tunajšiemu týmto rozhodnutím uložil povinnosť rozhodnúť o žiadosti žalobkyne o oslobodení od súdnych poplatkov a vyrovnať sa s aplikáciou ustanovenia § 257 C.s.p. vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade o nároku na náhradu trov konania, pričom tunajší tunajší súd mal aj opätoven rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade podľa ustanovenia § 256 ods. 1 C.s.p. v uznesení naznačených intenciách. Javí sa, že žalovanou uvádzané skutočnosti by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. Súd vzhľadom na vyššie uvedené, rešpektujúc názor odvolacieho súdu vyjadrený v citovanom rozhodnutí, opätovne rozhodol o nároku strán sporu na náhradu trvo konania.

4. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

5. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

6. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

7. Ustanovenie § 257 C.s.p. umožňuje súdu, aby v rámci svojho uváženia v medziach tohto zákonného ustanovenia nepriznal náhradu trov konania tomu účastníkovi, ktorému inak patrí ich náhrada. Dôvodom na použitie uvedeného ustanovenia môžu byť len okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré Civilný sporový poriadok neuvádza ani exemplifikatívne, čo však neznamená, že tým vytvára priestor na voľnú úvahu súdu. Pri skúmaní, či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, treba prihliadnuť na osobné, zárobkové, majetkové a iné pomery strán, procesný postoj strán, a to na oboch stranách sporu, okolnosti, ktoré viedli k súdному uplatneniu nárokov, pričom hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnej strane pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania.

8. Aplikácia tohto zákonného ustanovenia prichádza do úvahy len výnimočne, citované zákonné ustanovenie sa má vykladať prísne reštriktívne. Súd mal za to, že v tomto prípade existujú okolnosti majúce výnimočný charakter, pre ktorý súd stranám sporu náhradu trov konania nepriznal. Vo vzťahu k žalovanému v 1. rade žalobkyňa z procesného hľadiska zavinila späťvzatím žaloby zastavenie konania, čím vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanému v 1. rade, avšak s prihliadnutím na okolnosti veci a celkový výsledok konania, kedy sa žalobkyňa napriek podanému späťvzatiu žaloby úspešne domáhala oplotenia pozemku, ma odvolací súd za to, že vo vzťahu nároku na náhradu trov konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade je na miestne a bude aj správna aplikácia vyššie citovaného ustanovenia § 257 C.s.p. upravujúceho odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania a zodpovednosti za zavinenie pri rozhodovaní o náhrade trov konania. V neposlednom rade je potrebné poukázať na charakter tohto súdneho sporu, ako aj majetkové pomery žalobkyne, ktorá ako ovdovela matka troch maloletých detí si musela na obranu svojich majetkových práv požičať finančné prostriedky. Práve vyššie uvedené skutočnosti viedli súd k rozhodnutiu, pre ktoré nárok na náhradu trov konania žalovanému v 1. rade nepriznal.

9. O trovách konania žalobkyne a žalovaného v 2. rade súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, podľa zásady procesnej zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania. Žalobkyňa pri odstránení protiprávneho stavu, ktorý spôsobil žalovaný v 2. rade, preukázane postupovala v záujme hospodárnosti

a v snahe vyhnúť sa súdnemu konaniu a vzniku trov takéhoto konania. Odstránenie tohto protiprávneho stavu dosiahla žalobkyňa až vykonaním právnych krokov voči žalovanému v 2. rade, podaním žaloby a začatím konania na súde, v ktorom s ohľadom na správanie žalovaného v 2. rade bola úspešná. Pokiaľ žalobkyňa musela zobrať žalobu späť pre správanie žalovaného v 2. rade, spočívajúce v oplatení vyššie špecifikovaného pozemku, o ktoré sa domáhala podaním žaloby, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobkyňa žalobu zobrala späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znášala by trovy žalovaného žalobkyňa. Vzhľadom na účel podanej žaloby a výsledok konania možno konštatovať, že nárok žalobkyne na náhradu trov konania pri výroku I. a II. žaloby je potrebné posudzovať ako jeden spoločný nárok na náhradu trov konania, ktorý vznikol žalobkyni voči žalovanému v 2. rade ako strane, ktorá svojím správaním procesne zavinila zastavenie konania. Súd preto priznal žalobkyni voči žalovanému v 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, kde bude rozhodnuté o výške trov konania pre súdom prvej inštancie ako aj pred odvolacím súdom.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).